DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 10 maja 1963 r. | Nr 7 | Poz. 28 — 30

TREŚĆ:

28.

ZARZĄDZENIE nr 88 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 kwietnia 1963 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania ośrodków normalizacyjnych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(znak: TE-12-0/0514/63)

Na podstawie uchwały nr 320/60 Rady Ministrów z dnia 19 września 1960 r. w sprawie intensyfikacji i zapewnienia rozwoju działalności normalizacyjnej (Mon. Pol. nr 78, poz. 359) oraz w związku z zarządzeniem nr 68 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1962 r. w sprawie wykazu centralnych ośrodków normalizacyjnych, w celu dalszego usprawnienia i przyśpieszenia prac normalizacyjnych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Koordynację całokształtu prac normalizacyjnych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, sprawuje Dyrektor Departamentu Techniki.

2. Do obowiązków Departamentu Techniki w zakresie objętym działalnością ośrodków normalizacyjnych należy:

1) nadzór nad działalnością i prawidłową organizacją ośrodków normalizacyjnych;
2) koordynacja planów prac ośrodków normalizacyjnych; wchodzących w skład resortu;
3) koordynacja zadań normalizacyjnych z planem prac naukowo-badawczych;
4) nadawanie właściwego kierunku pracom normalizacyjnym w powiązaniu z potrzebami gospodarczymi resortu;
5) podział tematyki pomiędzy ośrodki normalizacyjne w przypadku zazębiania się zakresów;
6) nadzór nad pracami w zakresie zatwierdzonych planów prac normalizacyjnych;
7) ocena projektów norm państwowych, opracowanych przez ośrodki normalizacyjne, wymienione w § 4;
8) opracowywanie preliminarzy budżetowych wydatków związanych z działalnością normalizacyjną;
9) organizowanie prac związanych z opiniowaniem projektów norm państwowych i branżowych nadsyłanych przez inne resorty;
10) organizowanie posiedzeń czynnej przy Departamencie Techniki Komisji Normalizacyjnej;
11) koordynacja prac związanych z drukiem norm branżowych, jak również nadzór nad ich rozprowadzeniem (dystrybucja);
12) prowadzenie ewidencji norm branżowych, ustanawianych przez ośrodki normalizacyjne wymienione w § 4;
13) prowadzenie zbiorów Polskich Norm, mających zastosowanie w resorcie oraz wszystkich norm branżowych ustanowionych w resorcie;
14) dokonywanie wyrywkowej kontroli wprowadzania i stosowania norm państwowych (PN) i branżowych (BN) w resorcie;
15) prowadzenie prac związanych ze szkoleniem w zakresie normalizacyjnym;
16) współpraca z Polskim Komitetem Normalizacyjnym.

§ 2. Przez ośrodek normalizacyjny rozumie się jednostkę organizacyjną resortu, której stosownie do postanowień § 4 — powierza się funkcje, związane z działalnością normalizacyjną w ustalonym zakresie tematyki (branży, dziedzinie lub zagadnieniu) odpowiednio do potrzeb gospodarki narodowej.

§ 3. 1. Zadania związane z realizacją funkcji ośrodka powinny być objęte planami działalności danej jednostki organizacyjnej i stanowić część składową tych planów. Za wykonanie tych zadań odpowiada jednostka organizacyjna pełniąca funkcje ośrodka, w taki sam sposób, jak za wykonanie innych podstawowych zadań planowych.

2. W wykonywaniu funkcji ośrodka powinny brać udział wszystkie komórki danej jednostki organizacyjnej, odpowiednio do swego zakresu działania. Zasada ta powinna

znaleźć odbicie w regulaminach organizacyjnych oraz planach pracy właściwych komórek.

3. Jednostka organizacyjna, której powierzone zostały funkcje ośrodka normalizacyjnego, odpowiada za właściwy rozwój, koordynację i poziom fachowy prac normalizacyjnych w wyznaczonym zakresie (dziedzinie).

4. Za właściwe zorganizowanie wykonania zadań ośrodka normalizacyjnego, wynikających z niniejszego zarządzenia oraz za koordynację prac na tym odcinku odpowiedzialny jest dyrektor jednostki organizacyjnej pełniącej funkcję ośrodka normalizacyjnego.

§ 4. 1. Powierza się funkcję branżowych centralnych ośrodków normalizacyjnych, które prowadzą zagadnienia normalizacyjne należące do określonej branży, co do której zainteresowany jest szereg jednostek organizacyjnych lub resortów — następującym jednostkom organizacyjnym:

1) Instytutowi Techniki Budowlanej (nr Ośrodka 01) — w zakresie klasyfikacji i metod badań: ceramiki budowlanej, silikatów, betonów lekkich, stolarki budowlanej, izolacji wodoszczelnych, ciepłochronnych i przeciwakustycznych, impregnacji materiałów budowlanych, płytek budowlanych, kamienia, kruszyw i pyłów; wykonania i odbioru robót budowlanych; wymagań technicznych betonów ciężkich i lekkich, z wyjątkiem betonu belitowego, pianogazosilikatu i silikatu wolnotężejącego; mechaniki gruntów oraz ochrony przed korozją materiałów budowlanych z wyjątkiem korozji metali.

2) Zjednoczeniu Przemysłu Cementowego (nr Ośrodka 02) — w zakresie surowców i gotowych spoiw cementowych.

3) Zjednoczeniu Biur Projektów Budownictwa (nr Ośrodka 03) — w zakresie graficznego ujęcia i formy projektów budowlanych oraz projektowania budynków stałych i przenośnych; szczegółów konstrukcyjnych: wykopów, fundamentów (w tym pod maszyny i urządzenia), ścian, stropów, przekryć, wykończeń, itp., związanych z działalnością biur projektów budownictwa powszechnego.

4) Zjednoczeniu Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal" (nr Ośrodka 04) — w zakresie obliczeń statycznych, projektowania, wykonania i odbioru elementów konstrukcji nośnych metalowych (w tym profili cienkościennych zimnowalcowanych): hal, hangarów, budynków przemysłowych, estakad, mostów przeładunkowych, belek podsuwnicowych, masztów radiowych i wież telewizyjnych; ochrony stali przed korozją.

5) Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż" (nr Ośrodka 05) — w zakresie projektowania i wykonania elektrycznych instalacji i urządzeń budowlanych zakładowych: siłowych, oświetleniowych, sygnalizacyjnych, alarmowych i teletechnicznych.

6) Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych (nr Ośrodka 06) — w zakresie projektowania i montażu instalacji oraz urządzeń: centralnego ogrzewania, wentylacji, klimatyzacji, sprężonego powietrza, odpylania, nawilżania, wody przemysłowej, zbiorników na płyny i gazy (ciśnieniowych i nieciśnieniowych).

7) Zjednoczeniu Przemysłu Betonów (nr Ośrodka 07) — w zakresie przemysłowej technologii gotowych elementów: betonowych, żelbetowych, strunobetonowych, kablobetonowych oraz lekkich betonów, z wyjątkiem betonów komórkowych.

8) Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budowlanych (nr Ośrodka 08) — w zakresie ręcznych i mechanicznych urządzeń wbudowanych; sprzętu mechanicznego stosowanego w budownictwie oraz rusztowań z rur stalowych.

9) Zjednoczeniu Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych (nr Ośrodka 09) — w zakresie okuć budowlanych i meblowych.

10) Zjednoczeniu Przemysłu Kamienia Budowlanego (nr Orodka 10) — w zakresie obróbki kamienia; gotowych elementów z kamienia budowlanego: murowego, elewacyjnego, cokołowego, pomnikowego, galanteryjnego; grysów twardych i miękkich; mieszanek do tynków szlachetnych.

11) Zjednoczonym Zakładom Stolarki Budowlanej (nr Ośrodka 11) — w zakresie konstrukcji, warunków technicznych wykonania i odbioru drewnianych elementów i wyrobów stolarki budowlanej: okien, drzwi, mebli wbudowanych i innych, z wyjątkiem deszczułek podłogowych i listew przypodłogowych.

12) Zjednoczeniu Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych (nr Ośrodka 12) — w zakresie kruszyw budowlanych, naturalnych lekkich na bazie łupków przywęglowych, żużla, glin i pyłów dymnicowych oraz następujących surowców mineralnych: kwarcu, skalenia, łupka mikowego (posypki i pyły), dolomitu dla przemysłu szklarskiego i ceramicznego.

13) Zjednoczeniu Przemysłu Ceramiki Budowlanej (nr Ośrodka 13) — w zakresie surowców i wyrobów ceramiki budowlanej: cegły (pełnej, dziurawki, sitkówki, kominówki, kanalizacyjne itp.), pustaków (stropowych, ściennych itp). dachówek, sączków, klinkieru (drogowego i okładzinowego); pokryw kablowych oraz kafli, polew kaflarskich itp.

14) Zjednoczeniu Przemysłu Silikatowego (nr Ośrodka 14) — w zakresie surowców i wyrobów silikatowych, wapienno-piaskowych oraz lekkich betonów komórkowych.

15) Zjednoczeniu Przemysłu Izolacji Budowlanej (nr Ośrodka 15) — w zakresie wyrobów dla izolacji wodoszczelnych, ciepłochronnych i przeciwakustycznych: pap, lepików, emulsji bitumicznych, kitów itp.; wyrobów korkowych, termalitowych, azbestowo-cementowych, włókien szklanych i mineralnych.

16) Zjednoczeniu Przemysłu Ceramicznego (nr Ośrodka 16) — w zakresie surowców i wyrobów ceramiki szlachetnej: stołowej, laboratoryjnej i sanitarnej, płytek ściennych i podłogowych oraz kamionki kanalizacyjnej, kwasoodpornej i gospodarstwa domowego.

17) Zjednoczeniu Przemysłu Szklarskiego (nr Ośrodka 17) — w zakresie surowców i wyrobów ze szkła: budowlanego (płaskie i fasonowe), oświetleniowego, laboratoryjnego, technicznego, medycznego, sanitarnego, gospodarczego, opakowaniowego, lustrzanego, hartowanego i kryształów, z wyjątkiem szkła produkowanego przez zakłady przemysłu ciężkiego (optyczne, lamp kineskopowych itp.).

18) Instytutowi Przemysłu Szkła i Ceramiki (nr Ośrodka 18) — w zakresie klasyfikacji, metod badań surowców i wyrobów z ceramiki szlachetnej i szkła, z wyjątkiem: ceramiki budowlanej elektrotechnicznej, szkła optycznego, lamp kineskopowych.

19) Zjednoczeniu Przemysłu Wapiennego i Gipsowego (nr Ośrodka 19) — w zakresie surowców, spoiw i niektórych wyrobów z wapna i gipsu (z wyjątkiem topników).

2. Wymienione w ust. 1 branżowe centralne ośrodki normalizacyjne posiadaja w zakresie normalizacji uprawnienia jednostek wiodących.

§ 5. Jednostki organizacyjne, którym powierzone zostały funkcje branżowych centralnych ośrodków normalizacyjnych (§ 4) są odpowiedzialne za:

1. **w zakresie metodyki prac normalizacyjnych** — rozwijanie i przystosowywanie do potrzeb danej dziedziny ogólnych wytycznych Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;

2. **w zakresie organizacji prac normalizacyjnych** —

1) opracowywanie wniosków w sprawie organizacji i podziału zadań normalizacyjnych w danej dziedzinie oraz udzielanie pomocy organizacyjno-technicznej;

2) koordynację działalności normalizacyjnej w zainteresowanych jednostkach w danej dziedzinie;

3) inicjowanie i organizowanie prac normalizacyjnych w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym oraz zainteresowanymi resortami w zakresie działalności ośrodka;

4) ustalanie wytycznych co do podziału i realizacji zadań normalizacyjnych dla właściwych jednostek organizacyjnych;

5) inicjowanie i organizowanie wymiany doświadczeń między komórkami normalizacyjnymi, prowadzącymi działalność normalizacyjną w danej dziedzinie;

6) organizowanie narad, konferencji, konsultacji, komisji uzgadniających w zakresie powierzonym ośrodkowi;

7) współudział w szkoleniu normalizacyjnym;

3. **w zakresie planowania prac normalizacyjnych** —

1) prowadzenie analizy stanu normalizacji w dziedzinie objętej właściwością ośrodka;

2) śledzenie postępu normalizacji w danej dziedzinie zagranicą;

3) ustalanie potrzeb normalizacyjnych, związanych z zadaniami planów gospodarczych w zakresie rozwoju produkcji i techniki, poprawy jakości, obniżenia kosztów własnych, podniesienia wydajności itd.;

4) opracowywanie na podstawie wytycznych jednostek nadrzędnych oraz Polskiego Komitetu Normalizacyjnego planów prac normalizacyjnych (planu opracowania norm, planu finansowego) i przedstawienie ich do zatwierdzenia w obowiązującym trybie;

5) przeprowadzanie analizy wykonania planów prac normalizacyjnych w danej dziedzinie;

4. **w zakresie opracowywania norm** —

1) organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych i doświadczalnych związanych z opracowywaniem projektów norm;

2) opracowywanie, zgodnie z wytycznymi, założeń do projektów norm państwowych i branżowych, objętych planem ośrodka i uzgodnienie tych założeń z Polskim Komitetem Normalizacyjnym;

3) opracowywanie lub organizowanie opracowania projektów norm państwowych i branżowych oraz koordynacja związanych z tym prac;

4) zbieranie opinii (ankietowanie), analiza i uzgadnianie opracowywanych projektów norm państwowych i branżowych;

5) opiniowanie projektów norm zgłaszanych przez inne jednostki organizacyjne resortu i spoza resortu;

6) przedstawianie projektów norm państwowych i branżowych do ustanowienia w ustalonym trybie;

7) organizowanie posiedzeń czynnej przy Ośrodku Komisji Normalizacyjnej;

5. **w zakresie wprowadzania, stosowania i wykorzystania norm —**

1) badania jak normy są wprowadzane i stosowane, zgłaszanie wniosków odnośnie środków niezbędnych dla właściwego wykorzystania norm;

2) prowadzenie analizy aktualności ustanowionych norm;

3) przedstawianie wniosków w sprawach nowelizacji norm lub odstępstwa od norm ustanowionych;

4) udzielania pomocy i wyjaśnień związanych z wprowadzeniem i stosowaniem norm;

5) prowadzenie analizy i ocena efektywności ekonomicznej norm, jak również i skutków ujemnych braku normalizacji;

6) opracowywanie wniosków, dotyczących produkcji oraz zaopatrzenia w wyroby znormalizowane na podstawie przygotowanej dokumentacji normalizacyjnej;

6. **w zakresie informacji o normach —**

1) prowadzenie zbiorów norm państwowych, branżowych, zakładowych oraz innych materiałów normalizacyjnych krajowych i zagranicznych, dotyczących dziedziny objętej właściwością ośrodka;

2) prowadzenie prac informacyjno-dokumentacyjnych w porozumieniu z Centralnym Ośrodkiem Dokumentacji Normalizacyjnej Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;

3 wydawanie biuletynów informacyjnych o prowadzonych pracach normalizacyjnych w danej dziedzinie;

4) opiniowanie projektów katalogów norm oraz wydawnictw, obejmujących zbiory norm z danej dziedziny;

5) rozpowszechnianie instrukcyjnych materiałów normalizacyjnych obejmujących rozwiązania w zakresie typizacji i unifikacji podstawowych elementów materiałów i wyrobów stosowanych w produkcji;

7. **w zakresie normalizacji zakładowej —**

1) ustalanie wytycznych, określających kierunki i zadania normalizacji zakładowej;

2) udzielanie pomocy w zakresie organizacji i techniki prac normalizacyjnych prowadzonych w zakładach;

3) opiniowanie i koordynacja zakładowych planów prac normalizacyjnych;

4) opiniowanie wybranych projektów norm zakładowych, czuwania nad unifikacją norm zakładowych poszczególnych zakładów;

5) ewidencja norm zakładowych w danej dziedzinie;

8. **w zakresie międzynarodowej działalności normalizacyjnej —**

1) opracowywanie wniosków w sprawach wymiany doświadczeń, udziału w międzynarodowych konferencjach;

2) opiniowanie projektów dokumentów normalizacyjnych oraz wystąpień związanych ze współpracą międzynarodową,

3) prowadzenie w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym prac i badań, związanych z realizacją zadań normalizacyjnych, ustalonych w ramach międzynarodowej współpracy.

§ 6. 1. Koordynacja prac normalizacyjnych w ośrodku, powinna należeć do powołanej w tym celu odrębnej komórki normalizacyjnej.

2. Obsada komórki normalizacyjnej w ośrodku powinna być dostosowana do struktury organizacyjnej ośrodka oraz rozwoju i wielkości jego zadań normalizacyjnych.

§ 7. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych, którym powierzone funkcje ośrodków normalizacyjnych, zapewnią komórkom normalizacyjnym:

1) właściwy dobór kadr zarówno pod względem ilościowym jak i fachowym oraz zaszeregowanie normalizatorów odpowiadające ich kwalifikacjom i spełnianej funkcji;

2) właściwą organizację pracy;

3) należyte wyposażenie techniczne dostosowane do rodzaju i rozmiarów zadań normalizacyjnych.

§ 8. 1. Do obowiązków wszystkich zjednoczeń (zarządów) podległych i nadzorowanych, którym nie powierzono funkcji ośrodków normalizacyjnych należy:

1) kontrola posiadania, wprowadzania i stosowania przez nadzorowane jednostki obowiązujących norm;

2) opiniowanie nadsyłanych projektów norm w zakresie swej specjalności;

3) zgłaszanie do właściwych ośrodków normalizacyjnych wymienionych w § 4 wniosków o nowelizację norm lub

uwzględnienie w tematyce normalizacyjnej określonych zagadnień;

4) prowadzenie i aktualizowanie wzorcowego i roboczego kompletu norm, wchodzących w zakres zainteresowań danej jednostki;

5) nadzór fachowy nad opracowywaniem przez nadzorowanego przedsiębiorstwa projektów norm zakładowych oraz sprawdzanie ich przed przedstawieniem do ustanowienia.

2. Do obowiązków przedsiębiorstw należy:

1) zgłaszanie do nadzorujących zjednoczeń (zarządów) wniosków o nowelizację norm lub opracowania nowych tematów (norm);

2) kontrola stosowania w zakładach przedsiębiorstwa obowiązujących norm;

3) prowadzenie i aktualizowanie kompletu wzorcowego i roboczego norm oraz zaopatrywanie zakładów w obowiązujące normy dotyczące ich działania;

4) pogłębianie wśród pracowników technicznych znajomości norm dotyczących działalności przedsiębiorstwa przez szkolenia, instruktaż itp.

§ 9. Traci moc obowiązującą zarządzenie nr 161 Ministra Budownictwa z dnia 19 lipca 1961 r. w sprawie organizacji i zakresu działania ośrodków normalizacyjnych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 13, poz. 63).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1963 r.

MINISTER
wz **W. Kopeć**

29.

PISMO OKÓLNE nr 13 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 kwietnia 1963 r.

w sprawie stosowania kruszyw sortowanych

(znak: TE 8-03/63)

Z uwagi na ogólny deficyt kruszyw sortowanych w skali krajowej, a szczególnie kruszyw sortowanych o frakcji 2—20 mm i związaną z tym koniecznością wprowadzania w budownictwie racjonalnego gospodarowania kruszywem sortowanym, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Techniki podaje następujące informacje i wytyczne odnośnie kruszyw sortowanych:

1. Określenie i klasyfikacja:

Kruszywem sortowanym nazywa się kruszywo naturalne lub łamane o wielkości ziaren odpowiadającej jednej frakcji lub grupie frakcji w granicach 2—80 mm.

Ze względu na uziarnienie rozróżnia się rodzaje kruszyw sortowanych podane w tablicy 1.

Tablica 1

Określenie rodzaju kruszywa sortowanego	Podział wg uziarnienia mm	
	żwiry	grysy i klińce, tłucznie
Żwiry, grysy, klińce, i tłucznie sortowane jednofrakcjowe	2 — 5	3 — 5
	5 — 10	5 — 8
	—	8 — 16
	10 — 20	16 — 25
	20 — 40	25 — 40
	40 — 80	—
Żwiry sortowane wielofrakcjowe	2 — 10	—
	2 — 20	—
	2 — 40	—
	2 — 80	—

Kruszywem sortowanym jednofrakcjowym nazywa się kruszywo zawierające co najmniej 95% ziaren, których wielkość mieści się w granicach przewidzianych dla danej frakcji.

Kruszywem sortowanym wielofrakcjowym nazywa się kruszywo, w skład którego wchodzi co najmniej 90% ziaren o wielkości mieszczącej się w granicach przewidzianych dla danej grupy frakcji.

Szczegółowe wymagania techniczne odnośnie cech fizycznych i chemicznych kruszyw sortowanych podają normy PN-59/B-06712 i PN-59/B-06710.

2. Wytyczne stosowania:

1) wytyczne podstawowe:

Żwiry i grysy sortowane — frakcjonowane należy stosować jako kruszywo:

— do betonów zwykłych marki 170 i wyżej,

— do betonów specjalnych jak: wodoszczelne, małościeralne itp.;

2) wytyczne szczegółowe:

Kruszywa sortowane powinny być stosowane ze względu na wymiar największych ziaren, zgodnie z wymaganiami normy PN-55/B-06250 „Beton zwykły". Wymagania te podaje tablica 2.

Tablica 2

Rodzaj konstrukcji	Najmniejszy wymiar przekroju elementu nie mniejszy niż cm	Maksymalna średnica ziaren kruszywa mm
Betonowa	nie ogranicza się	80
Żelbetowa	50	80
„	15	40
„	6	20
„	3	10
„	poniżej 3	5

Poza ograniczeniami podanymi w tablicy 2 dla konstrukcji żelbetowych powinien być spełniony warunek, aby wymiar największych ziaren kruszywa nie przekraczał $^3/_4$ odstępu między prętami zbrojenia.

Nie należy stosować kruszyw sortowanych o uziarnieniu drobniejszym niż dopuszczają wymagania techniczne.

Ograniczenie to ze względu na niedobór pewnych gatunków kruszyw dotyczy w szczególności żwiru sortowanego wielofrakcjowego 2—20.

Tak np. do betonu przeznaczonego do wykonania konstrukcji, dla którego przewiduje się zastosowanie maksymalnych ziaren kruszywa o średnicy 40 mm, nie należy eliminować grubszych frakcji, przez zwiększenie dodatku frakcji 2—20 jako szczególnie deficytowej.

3. Magazynowanie:

Magazynowanie kruszyw sortowanych powinno odbywać się wyłącznie na utrwalonym podłożu i w zasiekach uniemożliwiających mieszanie się różnych gatunków kruszywa. Ponadto warunki magazynowania powinny zabezpieczyć kruszywo przed zanieczyszczeniem.

4. Zalecenia ogólne:

W celu uzyskania jak najwyższej marki betonu z otrzymanych pospółek kruszyw naturalnych przy równoczesnym oszczędnym zużywaniu cementu, należy — po rozeznaniu zawartych w kruszywie frakcji — korygować je dla uzyskania maksymalnej szczelności stosu kruszywa i minimalnej jego wodożądności.

DYREKTOR
DEPARTAMENTU TECHNIKI
K. Haller

30.

PISMO OKÓLNE nr 14 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 maja 1963 r.

w sprawie kalkulacji i rozliczania kosztów działalności podstawowej przedsiębiorstw transportowych

(znak: KR-1-3403/63)

W związku z niejednolitym ujmowaniem w ewidencji księgowej analitycznej przez przedsiębiorstwa transportowe kosztów przewozu ładunków taborem samochodowym, jak również kosztów czynności ładunkowych oraz mając na uwadze potrzebę pogłębienia kalkulacji jednostkowej tych kosztów, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Departament Księgowości i Rewizji wprowadza z dniem 1 czerwca 1963 r. dla przedsiębiorstw transportu samochodowego podane niżej wytyczne w zakresie ewidencjonowania i kalkulowania kosztów przewozu ładunków i czynności ładunkowych oraz rozliczania kosztów ogólnych:

1. Koszty przewozu ładunków, ewidencjonowane w ramach konta syntetycznego 500 „Przewozy ładunków taborem samochodowym" należy ujmować analitycznie co najmniej w następujących grupach pojazdów:

1) samochody skrzyniowe o ładowności do 4 ton,

2) samochody skrzyniowe o ładowności od 4 do 9 ton,

3) samochody skrzyniowe o ładowności ponad 9 ton,

4) samochody samowyładowcze o ładowności do 4 ton,

5) samochody samowyładowcze o ładowności od 4 do 9 ton,

6) samochody samowyładowcze o ładowności ponad 9 ton,

7) ciągniki rolnicze,

8) ciągniki balastowe.

Przedsiębiorstwo Transportowe Przemysłu Cementowego obowiązane jest ujmować analitycznie również poszczególne typy cementowozów.

2. Ewidencja analityczna kosztów przewozu ładunków według wskazanych w ust. 1 grup pojazdów powinna stanowić podstawę do okresowej jednostkowej kalkulacji tych kosztów w ujęciu podanym w ust. 1.

3. Koszty czynności ładunkowych (przeładunkowych) powinny być ewidencjonowane analitycznie i kalkulowane okresowo w rozbiciu na:

1) dokonywane ręcznie,

2) dokonywane mechanicznie.

4. Rozliczanie kosztów ogólnych na poszczególne rodzaje działalności należy przeprowadzać:

1) koszty wydziałowe poszczególnych rodzajów działalności podstawowej — w stosunku do ogółu kosztów bezpośrednich odpowiednio każdego rodzaju działalności podstawowej,

2) koszty ogólno-zakładowe — proporcjonalnie do sumy kosztów wytworzenia (koszty bezpośrednie + koszty wydziałowe) działalności podstawowej oraz działalności pomocniczej przeznaczonej na zbyt.

5. Z dniem wprowadzenia wytycznych przestają obowiązywać, w zakresie objętym wytycznymi, ustalenia komentarza do typowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw transportu samochodowego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
S. Wojciechowski

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 13 z 29.III.63 r. **poz. 68** rozporządzenie Ministra Finansów z 20.III.63 r. w sprawie podwyższenia kwot wynagrodzenia wolnego od podatku od wynagrodzeń;

poz. 69 rozporządzenie Ministra Finansów z 20.III.63 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń;

w nr 14 z 30.III.63 r. **poz. 73** ustawę z 28.III.63 r. o znakach towarowych;

w nr 15 z 4.IV.63 r. **poz. 80** rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 11.II.63 r. w sprawie warun-

ków, jakim powinny odpowiadać ścieki odprowadzane do miejskich urządzeń kanalizacyjnych;

w nr 17 z 20.IV.63 r. **poz. 92** rozporządzenie Rady Ministrów z 5.IV.63 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych;

poz. 93 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12.IV. 1963 r. w sprawie świadczeń na rzecz utrzymania dróg publicznych;

w nr 18 z 27.IV.63 r. **poz. 97** rozporządzenie Rady Ministrów z 20.IV.63 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 21 sierpnia 1959 r. w sprawie ogólnych warunków higieniczno-sanitarnych w nowo budowanych lub przebudowywanych zakładach przemysłowych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 25 z 29.III.63 r. **poz. 124** uchwałę Rady Ministrów nr 103 z 16.III.63 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń;

poz. 125 uchwałę Rady Ministrów nr 105 z 16.III.63 r. w sprawie przyznania dodatku do rent;

poz. 129 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 21.II.63 r. zmieniające zarządzenie w sprawie przyznawania zasiłków młodocianym zatrudnionym w zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy;

w nr 26 z 1.IV.63 r. **poz. 133** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 15.III.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych;

w nr 28 z 5.IV.63 r. **poz. 146** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 19.III.63 r. w sprawie ustalenia ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego dla celów przeliczeń wkładów oszczędnościowych na 1962 r.;

poz. 148 instrukcja Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministra Finansów z 8.III. 1963 r. w sprawie szczegółowych zasad planowania, ewidencji i rozliczania kosztów przygotowania nowej produkcji w przemyśle maszynowym, elektrotechnicznym i pokrewnych;

w nr 29 z 8.IV.63 r. **poz. 149** zarządzenie Ministra Finansów z 21.III.63 r. zmieniające zarządzenie z dnia 25 lutego 1961 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym na niektóre przedsiębiorstwa oraz wyłączenia niektórych przedsiębiorstw spod przepisów tej uchwały;

poz. 151 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 22.III.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm;

w nr 32 z 17.IV.63 r. **poz. 163** uchwałę Rady Ministrów nr 108 z 16.III.63 r. w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej;

poz. 104 uchwałę Rady Ministrów nr 109 z 16.III.63 r. w sprawie zasad współpracy pomiędzy placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej;

w nr 33 z 24.IV.63 r. **poz. 167** uchwałę Rady Ministrów nr 123 z 5.IV.63 r. w sprawie uzasadnionych przekroczeń zatrudnienia w przedsiębiorstwach przemysłowych w 1963 r.;

poz. 168 uchwałę Rady Ministrów nr 124 z 5.IV.63 r. zmieniającą uchwałę w sprawie zasad i trybu kontroli funduszu płac przedsiębiorstw uspołecznionych wykonywanej przez banki;

poz. 170 zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z 15.III. 1963 r. w sprawie wynagrodzeń za prace autorskie w zakresie wydawnictw nieperiodycznych;

w nr 34 z 26.IV. r. **poz. 171** zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 2.IV. 1963 r. zmieniające ogólne warunki dostaw związanych z obrotem z zagranicą pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej;

poz. 172 zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 2.IV.63 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 75 z 5.IV.63 r. znak: OR4-033-P3/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład Produkcji Elementów Pianobetonowych — Pianobeton w Warszawie;
2. nr 80 z 5.IV.63 r. znak: OR4-033/P10/63 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych: Opoczyńskie Zakłady Płytek Kamionkowych i Zakłady Płytek Ściennych i Podłogowych w Budowie;
3. nr 83 z 16.IV.63 r. znak: OR-033/P5/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Płaszowskie Zakłady Wapienno-Piaskowe;
4. nr 84 z 16.IV.63 r. znak: ZP2-II/63 w sprawie stosowania wynagrodzeń specjalnych dla pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) terenowego przemysłu materiałów budowlanych nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;
5. nr 85 z 24.IV.63 r. znak: GM1-049/2/63 w sprawie wzmożenia czujności;
6. nr 86 z 24.IV.63 r. znak: TE-6-05/54275/6/63 w sprawie przygotowania budownictwa domów jednorodzinnych z wielkowymiarowych prefabrykatów gazobetonowych;
7. nr 87 z 26.IV.63 r. znak: ZP2-II/63 w sprawie planowania produkcji i środków z tym związanych w zakładach przemysłu szklarskiego, specjalizujących się w eksporcie.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu

8. z 20.IV.63 r. w sprawie usunięcia skutków pożaru w Chłodni Składowej w Krakowie.

Protokół dodatkowy:

9. z 26.IV.63 r. znak: ZP/63 do Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu szklarskiego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r. dotyczący premiowania pracowników umysłowych w wydzielonych zakładach przemysłu szklarskiego, specjalizujących się w eksporcie.

Pismo okólne Ministerstwa:

10. nr 11 z 23.III.63 r. znak: QR1-039-3/63 w sprawie rozdzielnika pism Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 424

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Administracyjno-Budżetowy nr 1529-91-867. Cz. 8. Dział 7. Rozdział 3".

Cena zł 2.

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Nakł. 9500+25 egz. Zam. 892/63. L-79.